

Sygn. akt V CZ 30/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa G. Sp. z o.o. w T.  
przeciwko S.B. i J. B.  
o zapłatę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 10 czerwca 2021 r.,  
zażalenia pozwanego S. B.  
na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa (...),

**zwraca zażalenie wraz z aktami sprawy Sądowi Apelacyjnemu  
w (...) w celu usunięcia dostrzeżonego braku w postaci  
niedoręczenia odpisów zażalenia pełnomocnikowi powódki.**

### UZASADNIENIE

Pozwani S. B. oraz J. B. wnieśli zażalenia na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z 28 stycznia 2021 r., uchylający zaskarżony przez powódkę G. sp. z o.o. w T. wyrok Sądu Okręgowego w L., wydany w sprawie o zapłatę. Sąd drugiej instancji doręczył odpis zażalenia bezpośrednio powodowej spółce, pomijając ustanowionego przez nią pełnomocnika (pełnomocnictwo - k. 10). Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd ten kierował się faktem nieudzielenia ww. pełnomocnikowi umocowania, które obejmowałoby swym zakresem reprezentację

powódki przed Sądem Najwyższym (pismo - k. 967). Powódka nie wniosła odpowiedzi na zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnictwo udzielone przez powódkę obejmuje zastępowanie jej „przed sądami wszystkich instancji” w sprawie przeciwko pozwanym. Tak ukształtowane umocowanie istotnie należy rozumieć jako pełnomocnictwo o zakresie wynikającym z art. 91 k.p.c. Sąd Apelacyjny zdaje się wychodzić z założenia, że postępowanie wywołane zażaleniem, o którym mowa w art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c., nie mieści się w ww. zakresie. Tymczasem w orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że zażalenie do Sądu Najwyższego nie jest szczególnym środkiem zaskarżenia, a służy jedynie dokonywaniu kontroli instancyjnej określonych orzeczeń sądu drugiej instancji, będąc środkiem odwoławczym rozpoznawanym w toku instancji (art. 394<sup>1</sup> k.p.c.). Do wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego wystarczy więc pełnomocnictwo procesowe, które - zgodnie z art. 91 k.p.c. - obejmuje z mocy samego prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych (postanowienia Sądu Najwyższego 11 lipca 2014 r., III CZ 29/14 oraz z 15 kwietnia 2016 r., I CZ 19/16). Jest to zatem sytuacja odmienna niż w przypadku skargi kasacyjnej, której złożenie istotnie wymaga odrębnego, szczególnego umocowania (uchwała Sądu Najwyższego - zasada prawna - z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/08).

W związku z powyższym konieczny okazał się zwrot zażalenia wraz z aktami sprawy do Sądu drugiej instancji, w celu usunięcia braku polegającego na niedoręczeniu odpisów obu zażaleń pełnomocnikowi powódki.

Na marginesie wypada wskazać, że aktualnie Sądowi Najwyższemu przedstawione zostało do rozpoznania wyłącznie zażalenie pozwanej J.B. (pismo - k. 970), choć pozostałe czynności Sądu drugiej instancji dotyczyły obu zażaleń (zarządzenie - k. 966).

ke